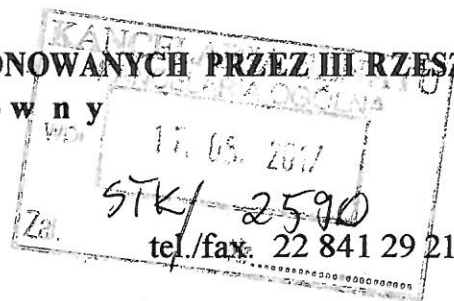

STOWARZYSZENIE POLAKÓW REPRESJONOWANYCH PRZEZ III RZESZĘ

Zarząd Główny

ul. Górska 12 lok. 15
00-740 Warszawa
NIP: 521-10-30-437
REGON: 001317058

Organizacja Pożytku Publicznego
KANCELARIA SENATU

KRS 000056984

KANCELARIA SENATU

wpłynęło dn. 17.05.2017 r.
2590 podpis

Warszawa, dnia 10 maja 2017 r.

Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

PETYCJA

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ustawy z 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. Poz. 1195)

wnosimy

1.o nowelizację art.12 ust 2 pkt. 1 ustawy z 24 01 1991 w nawiązaniu do art. 47c.1. ustawy z 27 08 2004 r. w przedmiocie zaliczania byłych robotników przymusowych Trzeciej Rzeszy do kategorii osób uprawnionych do korzystania poza kolejnością do świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie świadczeń opieki zdrowotnej w szpitalach i świadczeń specjalistycznych w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej.

1.o nowelizację art. 24b (rozdział 6a) ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego z 24 stycznia 1991 (w powiązaniu z pkt. 1)

2.o skierowanie niniejszej petycji do sejmowej Komisji d/s Petycji.

UZASADNIENIE

Zgodnie z obowiązującą ustawą prawo do świadczeń opieki zdrowotnej w szpitalach oraz ze świadczeń specjalistycznych w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej, poza kolejnością, mają między innymi *kombatanci oraz niektóre osoby represjonowane będące ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.*

Już w ustawie z 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz.U. 1996 Nr 87 poz. 395), byłych robotników przymusowych uznano za osoby represjonowane.

Z art. 2 cytowanego dokumentu Wynika, że represją w rozumieniu ustawy jest:

1) osadzenie w obozach pracy przymusowej w okresie wojny w latach 1939-1945 z przyczyn politycznych, narodowościowych, rasowych i religijnych;

2) deportacja (wywiezienie) do pracy przymusowej na okres co najmniej 6 miesięcy w granicach terytorium państwa polskiego sprzed dnia 1 września 1939 r. lub z tego terytorium na terytorium: III Rzeszy i terytoriów przez nią okupowanych w okresie wojny w latach 1939-1945.

Z art.3 pkt.2 oraz art.4.1.pkt.1b r.(ogłoszenie jednolitego tekstu w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 lipca 2016 r. poz. 1255) wynika, że do okresów działalności kombatanckiej lub równorzędnej z działalnością kombatancką zalicza się również czas przebywania w hitlerowskich więzieniach, obozach koncentracyjnych i ośrodkach zagłady oraz w innych miejscach odosobnienia, w których warunki pobytu nie różniły się od warunków w obozach koncentracyjnych, a osoby tam osadzone pozostawały do dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa.

Do innych miejsc odosobnienia należą niewątpliwie deportacje Polaków na roboty przymusowe do Trzeciej Rzeszy w latach 1939-1945. Warunki przebywania robotników przymusowych w niemieckich zakładach przemysłowych, strukturach usług, kolejnictwa czy też w gospodarstwach rolnych bardzo często nie różniły się od warunków panujących w obozach koncentracyjnych. Świadczą o tym liczne publikacje dotyczące robót przymusowych w Trzeciej Rzeszy.

W obozach zbiorczych dla robotników przymusowych panował rygor nie mniejszy niż w obozach koncentracyjnych - pisze W. Jastrzębski (Warunki pracy i życia robotników przymusowych.[w:] Polscy robotnicy przymusowi w Trzeciej Rzeszy, s.110,Rzeszów 2005).- Opracowano tam cały system kar, których egzekwowaniem zajmował się Lagerführer oraz jego pomocnicy rekrutowani spośród społeczności obozowej).

Granica między jednymi i drugimi miejscami odosobnienia jest praktycznie niemożliwa do ustalenia. Ustawodawca wprowadził ten fragment ustawy w tym celu, aby nieliczna grupa robotników przymusowych znalazła się poza zasięgiem przyznanych świadczeń

Bezdyskusyjny wydaje się trzeci warunek ustawy, aby osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa. W czasie wojny hitlerowskie władze bezpieczeństwa wydały wiele aktów prawnych odnoszących się do robotników przymusowych.

16 października 1942 roku szef Głównej Kancelarii NSDAP wydał instrukcję nakazującą członkom partii narodowo-socjalistycznej obserwowanie zachowania przebywających w Rzeszy polskich robotników i systematycznego składania w tej sprawie donosów do władz {W. Jastrzębski, op.cit.,s.104 i nast.}

Groźnym zjawiskiem dla Trzeciej Rzeszy były działania sabotażowe ze strony polskich robotników przymusowych. Główny Urząd Bezpieczeństwa Rzeszy w piśmie z 26 czerwca 1942 nakazał władzom administracyjnym i pracodawcom wzmocnić czujność w procesie pracy

{tamże, s.113}. Już te przykłady świadczą o pozostawaniu robotników przymusowych pod ścisłą kontrolą hitlerowskich władz bezpieczeństwa.

Zaliczenie byłych robotników przymusowych do kategorii osób korzystających poza kolejnością ze świadczeń służby zdrowia oraz zaliczenie ich do grona osób uprawnionych do innych świadczeń kombatanckich nie spowoduje dużych obciążeń finansowych dla budżetu państwa.

W pierwszych latach po powstaniu Stowarzyszenia Polaków Poszkodowanych przez Trzecią Rzeszę należało do tej organizacji ponad 740 tysięcy osób. Do końca 2016 roku doczekało 32 tysiące robotników przymusowych - niewolniczo pracujących w Trzeciej Rzeszy. Z każdym rokiem z uwagi na podeszły wiek i konsekwencje niewolniczych prac w czasie wojny jest ich o 10% mniej. Nie doczekali się przez 70 lat satysfakcji moralnej, ani finansowej. Dlatego też sprawy leczenia są priorytetowe dla tej grupy osób.

Zważywszy na powyższe , a zwłaszcza brak obciążeń finansowych z budżetu państwa, wnosimy jak na wstępie.

W imieniu

Zarządu Głównego
Stowarzyszenia Polaków Represjonowanych
przez III Rzeszę
Leokadia Wieczorek

PRZEWODNICZĄCA
ZARZĄDU GŁÓWNEGO SPR
.....
WIECZOREK LEOKADIA